

Tema 4. Naturen i ett föränderligt landskap

FAKTABLAD N7. Ejder (*Somateria mollissima*)

Ejderen är en av de största dykänderna. Den är kraftigt byggd med kort hals och en lång kilformad näbb. Ejderns huvudprofil är karaktäristisk då näbben bildar en rak linje mot pannan. Ejderns kropp mäter 60 till 70 centimeter och vingspannet ligger på 95 till 105 centimeter.

En vuxen hane i praktdräkt är vit med svart på hjässan, övergumpen och buken. I nacken har den en ljusgrön fläck. Honan är brun med svart tvärvattring och dess vingspegel kantas av två vita band.

På senvintern eller våren kan man på många ställen höra hanarnas välkända uppvaktningsrop som inleder häckningssäsongen. Vissa ejderpar håller ihop året om, men vanligare är att honorna och hanarna bildar egna flockar under vintern.

Ejdern bygger sitt bo på marken. Boet är enkelt, klätt med kvistar och tång och omgett av en krans av dun, som honan plockat från sitt eget bröst. Vissa ejderpar återkommer till samma boplatz år efter år. Ganska snart efter ägglägningsperioden som pågår fram till mitten av april lämnar hanarna honorna och ger sig långt ut till havs. Honan ruvar själv de 4-6 grågröna äggen i 25-30 dagar och när hon lämnar boet, täcker hon äggen med dunet för att dölja dem. När ungarerna är kläckta ser man ofta honor som tillsammans tar hand om en större skara ungar.

Den äldsta kända svenska skrift som nämner ejder är från 1728 men namnet är med säkerhet äldre än så. Beroende på ålder har ejdern olika beteckningar: Guding = adult hane, åda = adult hona, hälsing = två år gammal hane och skröja = två år gammal hona. Ordet **åda** anses betyda **vattenfågel**. Arten har även kallats ejdergås. Dess vetenskapliga namn **mollissima** betyder ungefär mycket mjuk kroppssull.

Foto: Anita Storm.

Foto: Anita Storm.

Foto: Gunvor Norrgran.

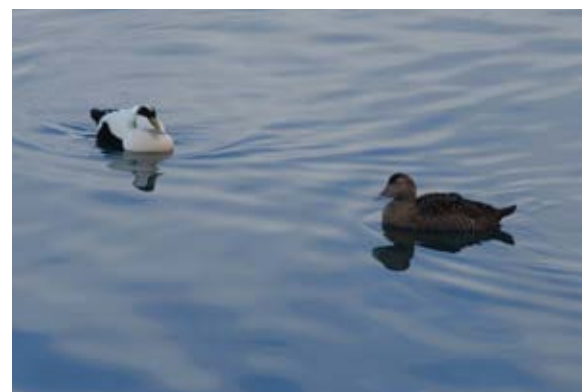

Foto: Anita Storm.